

[Hjem](#)[Kontakt](#)[Abonnér](#)[Udskriv](#)

Søg

[English version](#)[Organisation](#)[Justitsministeren](#)[Danmark og Schengen](#)[Nyheder](#)

- Pressemeddelelser
- Redegørelser
- Notater m.v.
- Justitsministerens indlæg i pressen
- Handlingsplan for regelforenkling
- Status for forslag om regelforenkling

[Fakta og Lovstof](#)[Publikationer](#)[Forskning og dokumentation](#)[Stillinger](#)[Links](#)

Justitsministeriet

Redegørelse om Chesnut-sagen

27.09.2002

1. Indledende bemærkninger

Kirsten Chesnut har gennem længere tid opholdt sig på Christiansborg Slotsplads for at gøre Folketinget, myndighederne og offentligheden opmærksom på sin sag.

Kirsten Chesnut og hendes advokat, Jytte Thorbek, har rejst kritik af de danske myndigheders behandling af sagen. Kritikken går navnlig på, at afgørelsen om tilbagegivelse af Kirsten Chesnuts søn, Christian, til USA, var forkert, fordi den baserede sig på "utroværdige" dokumenter fra de amerikanske domstole, fordi hun under sagen om tilbagegivelse af hendes søn blev afskåret fra at forsvare sig, og fordi Civilretsdirektoratet lagde pres på fogedretten.

Beslutningen om, at Christian skulle udleveres til USA, er truffet af domstolene og har været prøvet ved flere retsinstanser.

I denne redegørelse beskrives i pkt. 2-3 forløbet omkring børnebortførelsessagen i hovedtræk. Endvidere redegøres der på baggrund af de kritikpunkter, som Kirsten Chesnut har anført i pressen, i pkt. 4-6 nærmere for de forhold, som domstolene lagde vægt på, da de i sin tid behandlede sagen. I pkt. 7 anføres på den baggrund Justitsministeriets bemærkninger til den kritik, som Kirsten Chesnut har fremført om Civilretsdirektoratets behandling af sagen. I redegørelsens pkt. 8 findes en kort gennemgang af principperne i Haagerkonventionen fra 1980 om børnebortførelser, der udgør en væsentlig del af det retlige grundlag for behandlingen af denne sag.

Da børnebortførelsessagen reelt var en tvist mellem de to forældre til Christian, vil parterne – som det ofte ses i partstviser - utvivlsomt have en forskellig oplevelse af sagen og dens udfald. Kirsten Chesnut har ved flere lejligheder offentligt tilkendegivet, hvorledes hun oplever sagen, hvorimod der i offentligheden foreligger meget få oplysninger om faderens oplevelse af sagen. Denne redegørelse beskæftiger sig ikke med spørgsmålet om, hvorledes Kirsten Chesnut og hendes tidligere mand måtte have oplevet sagen, ligesom den ikke behandler de to tidligere ægtefællers motiver og bevæggrunde for de valg, som de foretog i sagen, og som havde vidtrækkende konsekvenser ikke mindst for deres søn, Christian.

Det bemærkes, at redegørelsens omtale af forløbet i USA både før og efter bortførelsessagen i vidt omfang baserer sig på oplysninger, som Justitsministeriet har modtaget fra Kirsten Chesnut. Justitsministeriet er opmærksom på, at der kan være forhold, som ministeriet ikke er

blevet gjort bekendt med.

2. Oversigt over forløbet af børnebortførelsessagen

Kirsten Chesnut blev i 1986 gift med en amerikansk mand, og ægteparret bosatte sig i USA, hvor sønnen, Christian, blev født i 1990.

I 1997 flyttede Kirsten Chesnut og hendes mand fra hinanden, og der blev indledt skilsmisssag. I tilknytning hertil afsagde en domstol i Louisiana den 1. juli 1997 en såkaldt "Consent Judgment". Ifølge dommen, der var en stadfæstelse af et forlig mellem Kirsten Chesnut og hendes mand, havde forældrene fælles forældremyndighed over Christian, som skulle bo hos Kisten Chesnut, mens Christians far skulle have samvær med ham i et nærmere angivet omfang. Herudover indeholdt dommen en række bestemmelser omkring parternes formue m.v.

I november 1997 blev bodelings- og forældremyndighedssagen imidlertid "genåbnet". Da Kirsten Chesnut rejste til Danmark med Christian i juni 1998, var forældrene endnu ikke formelt skilt, ligesom sagen omkring "genåbning" af bodelings- og forældremyndighedssagen stadig verserede.

Den 2. juni 1998 rejste Kirsten Chesnut til Danmark med Christian, der dengang var 8 år.

Få dage efter indgav Christians far en anmodning om, at Christian blev udleveret i henhold til Haagerkonventionen. Kort efter, at anmodningen om iværksættelse af en Haagerkonventionssag var fremsendt til den danske centralmyndighed, oplyste den amerikanske centralmyndighed, at faderen bl.a. på baggrund af en telefonsamtale med Kirsten Chesnut frygtede, at hun ville gå under jorden med Christian. Faderen anmodede derfor om, at Christian blev anbragt på et neutralt sted under sagens behandling for at undgå, at Kirsten Chesnut ved at skjule Christian kunne modvirke en eventuel udlevering.

Civilretsdirektoratet sendte den 17. juni 1998 sagen til Fogedretten i Aalborg, hvor Kirsten Chesnut formodedes at opholde sig. Direktoratet orienterede samtidig hermed fogedretten om faderens bekymring for, at Kirsten Chesnut skulle gå under jorden.

I den følgende tid modtog Civilretsdirektoratet flere henvendelser fra den amerikanske centralmyndighed, hvori centralmyndigheden og Christians far bl.a. gentog deres bekymring for, at Kisten Chesnut ville gå under jorden. Centralmyndigheden opfordrede de danske myndigheder til at tage bekymringen alvorligt og bad om at blive holdt orienteret om bestræbelserne på at finde Christian.

Civilretsdirektoratet var på denne baggrund løbende i kontakt med Fogedretten i Aalborg og den amerikanske centralmyndighed. Der har været fremsat kritik af Civilretsdirektoratets behandling af denne begæring. Denne kritik behandles som nævnt under pkt. 7.

Den 24. juni 1998 foretog fogedretten såkaldt udkørende

fogedforretninger til Kirsten Chesnuts forældre og til hendes søskende. Kirsten Chesnut havde ikke modtaget forudgående meddelelse herom. Det lykkedes ikke ved de udkørende fogedforretninger at træffe Kirsten Chesnut.

Den 7. juli 1998 blev udleveringsanmodningen behandlet ved Fogedretten i Aalborg. Til stede under retsmødet var Kirsten Chesnuts daværende advokat, faderen og dennes danske advokat. Kirsten Chesnut var ikke til stede. Der har været fremsat kritik af fogedrettens behandling af denne sag. Disse spørgsmål omtales nærmere under pkt. 4-6.

Samme dag afsagde fogedretten kendelse om, at Christian skulle tilbagegives, idet fogedretten fandt, at Kirsten Chesnut var udrejst ulovligt fra USA til Danmark med Christian. Denne kendelse blev stadfæstet af Vestre Landsret den 14. juli 1998. Kirsten Chesnut og hendes tidligere advokat søgte om tredjeinstansbevilling, men ansøgningen blev den 10. august 1998 afslået af Procesbevillingsnævnet.

Da Kirsten Chesnut valgte at gå under jorden med Christian, traf Fogedretten i Aalborg den 16. september 1998 afgørelse om, at Kirsten Chesnut skulle anholdes af politiet med henblik på at blive fremstillet for retten. Det lykkedes imidlertid ikke for politiet af finde frem til Kirsten Chesnut inden den 20. februar 1999, hvor faderen på egen hånd fandt frem til Christian og foranledigede ham bragt tilbage til USA.

I april 1999 indgav Kirsten Chesnut en anmodning om genoptagelse af fogedrettens og Vestre Landsrets afgørelser om tilbagegivelse af Christian, idet hun gjorde gældende, at der var begået sagsbehandlingsfejl. Ved kendelse af 25. maj 1999 afviste fogedretten imidlertid begæringen om genoptagelse, og denne kendelse blev stadfæstet af Vestre Landsret den 13. oktober 1999. Sagen om genoptagelse er kort omtalt under pkt. 7.

3. Efterforløbet i USA

I tiden efter de danske domstoles afgørelse om tilbagegivelse af Christian blev der afsagt en række yderligere afgørelser ved de amerikanske domstole.

Efter at Kirsten Chesnut og hendes mand i august 1998 var blevet skilt ved dom, blev der i september samme år afsagt dom, hvorefter Kirsten Chesnut mistede forældremyndigheden over sønnen, ligesom det bestemtes, at hun kun kunne få samvær med sønnen, hvis hun opfyldte nogle – set med danske øjne – meget skrappe krav. For at hun kan få samvær med sønnen, stilles der således bl.a. krav om, at hun skal stille en garanti på 50.000 \$. I september 1999 afsagdes yderligere en dom vedrørende bl.a. bodelingen, som gik Kirsten Chesnut imod, og i maj 2000 pålagdes Kirsten Chesnut at betale sin tidligere mand erstatning.

I forbindelse med de amerikanske domstoles behandling af sagen

mellem Kirsten Chesnut og hendes tidligere mand er hun idømt 6 måneders fængsel for foragt for retten, fordi hun ikke har efterkommet rettens pålæg. Ved indrejse i USA risikerer hun formentlig at blive anholdt.

4. Grundlaget for, at Kirsten Chesnuts udrejse fra USA til Danmark blev anset for ulovlig.

I de såkaldte Haagerkonventionssager skal et barn som udgangspunkt tilbagegives, hvis udrejsen af bopælslandet har været ulovlig. Spørgsmålet om, hvorvidt udrejsen har været ulovlig, afgøres alene efter lovgivningen i det land, hvor barnet boede, da bortførelsen eller tilbageholdelsen fandt sted.

Fogedretten i Aalborg traf som nævnt den 7. juli 1998 afgørelse om tilbagegivelse af Christian Chesnut. Fogedretten begrundede sin afgørelse om udlevering af Christian således:

"...

Det fremgår af "Consent Judgment" af 1. juli 1997, at rekvirenten og rekvisitus har fælles forældremyndighed over barnet Christian Peter Chesnut.

Ud af det af rekvirenten [Christians far] forklarede findes det godtgjort, at rettighederne i forhold til barnet udøvedes på tidspunktet for bortførelsen.

Fogedretten finder, at der efter "Order on motion and order of return abducted child" afsagt den 16. juni 1998 af "Twenty-ninth Judicial District Court for the Parish of St. Charles, State of Louisiana" er tilstrækkelig klarhed over, om Kirsten Chesnuts udrejse fra USA til Danmark efter amerikansk ret er ulovlig og således opfylder børnebortførelseslovens § 10, stk. 2.

På baggrund af ovennævnte amerikanske afgørelse, samt det for fogedretten oplyste, findes det godtgjort, at barnet ulovligt er bragt til Danmark. Hertil bemærkes, at rekvisitus [Kirsten Chesnut] burde have søgt forholdene afklaret forinden afrejsen fra USA, idet det ud fra det forklarede må lægges til grund, at rekvisitus [Kirsten Chesnut] var vidende om, at rekvirenten [Christians far] ville indgive sag i henhold til Haager-konventionen.

.."

Kirsten Chesnut har bl.a. anført, at beslutningen, om at Kirsten Chesnuts søn skulle tilbagegives til USA, var baseret på "utroværdige" dokumenter fra de amerikanske domstole.

Det fremgår af retsbogen, at der, var fremlagt fire amerikanske retsdokumenter. Det drejede sig om følgende:

- 1) "Order" af 18. juni 1997, hvorved dommeren har anført håndskreven notits om, at Christian ikke måtte bringes ud af staten Louisiana, før forældremyndighedsspørgsmålet er afgjort.
- 2) "Consent Judgment" af 1. juli 1997, hvoraf bl.a. fremgik, at forældrene havde fælles forældremyndighed over Christian Chesnut,

som skulle bo hos Kirsten Chesnut under forudsætning af, at Ronald Chesnut fik ret til samvær i et nærmere angivet omfang.

3) "Order" af 18. november 1997, hvorved der bl.a. var nedlagt forbud mod, at den ene forælder rejste ud af Louisiana med Christian uden den anden forælders samtykke.

4) "Order on motion and order of return abducted child" af 16. juni 1998, hvoraf bl.a. fremgik at Kirsten Chesnuts udrejse med Christian var ulovlig.

Kirsten Chesnut har gjort gældende, at det amerikanske dokument af 18. november 1997, ikke var gyldigt som retsdokument, men at dokumentet alligevel kom til at spille en afgørende betydning for udfaldet af sagen.

Det er som begrundelse for dokumentets ugyldighed gjort gældende, at der alene var tale om et udkast til afgørelse, som ikke havde været behandlet ved den amerikanske domstol, ligesom der er henvist til, at det eksemplar af retsdokumentet, som var fremsendt til fogedretten, ikke bar dommerens originale underskrift, men alene var påført s/ "dommernes navn" (dvs. signed for), og at dommerens navn ikke var påført af den pågældende dommer selv.

Det omtvistede retsdokument af 18. november 1997 havde i den oversættelse, der forelå ved retsmødet i fogedretten, bl.a. følgende ordlyd:

"Idet retten har behandlet den foregående begæring [indgivet af Christians far], og finder, at rekvirenten [Christians far] vil påføres ubodelig skade eller overlast, inden der kan ske forkyndelse og afholdes retsmøde til behandling af begæringen om et forbud, bestemmes det herved, at

1)

3) Der nedlægges et midlertidigt forbud, uden sikkerhedsstilling og uden varsel, hvorved der nedlægges forbud mod, at Kirsten Jensen Chesnut og N.N. [Kirsten Chesnuts tidligere mand] rejser ud af Louisiana med deres mindreårige barn, Christian Chesnut, uden begge parter forudgående udtrykkelige skriftlige samtykke.

4) Kirsten Jensen Chesnut indkaldes herved til at give møde for retten den 15. december 1997 kl. 13.00 for at fremsætte eventuelle indsigelser og begrunde over for retten, hvorfor det midlertidige forbud, der anmodes om i henhold hertil, ikke bør nedlægges og til sin tid erstattes af et endeligt forbud. De afgørelser, der er truffet ved denne kendelse, skal forblive i kraft, indtil retten måtte afsige yderligere kendelser."

Allerede under fogedrettens behandling af sagen gjorde Kirsten Chesnuts daværende advokat gældende, at retsafgørelsen af 18. november 1997 var et falsum, idet den ikke var underskrevet af den pågældende dommer som angivet.

Dette blev imidlertid bestridt af Christians far under retsmødet. Han forklarede bl.a., at afgørelsen af 18. november 1997 stadig var

gældende, idet Kirsten Chesnut havde begæret en høring ved den pågældende ret i USA for at forsvare sig mod denne afgørelse, men hun kom ikke til stede i retten.

Spørgsmålet om gyldigheden af det nævnte dokument er således indgået i fogedrettens behandling af sagen.

Det kan i øvrigt oplyses, at Kirsten Chesnuts søster i december 1998 sendte en række dokumenter til Justitsministeriet. Herunder sendte hun et eksemplar af samme retsdokument, der rent faktisk bar dommerens originale underskrift. Kirsten Chesnut har dog gjort gældende, at originalen må være underskrevet på et senere tidspunkt.

Der er imidlertid grund til at fremhæve, at den amerikanske retsafgørelse af 18. november 1997 ikke var afgørende for fogedrettens kendelse. Som det fremgår af gengivelsen af fogedrettens kendelse, var det afgørende for fogedretten derimod, at der efterfølgende ved en amerikansk domstol den 16. juni 1998 var skabt "tilstrækkelig klarhed over, om Kirsten Chesnuts udrejse fra USA til Danmark efter amerikansk ret er ulovlig". Det bemærkes i den forbindelse, at spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en børnebortførelse – som nævnt – alene afgøres efter lovgivningen i det land, hvor barnet boede, da bortførelsen eller tilbageholdelsen fandt sted.

Under retssagen gjorde Kirsten Chesnuts daværende advokat endvidere gældende, at Kirsten Chesnut alene var rejst til Danmark med Christian på ferie, og at Christians far havde givet samtykke hertil.

Dette blev ligeledes bestridt af Christians far. Han henviste i den forbindelse bl.a. til, at Kirsten Chesnuts ubrugte returbillet havde hjemrejsedato den 20. juni 1998, hvilket var flere dage før fogedrettens udkørende fogedforretning. Det var - sammen med to erklæringer fra medarbejdere på Kirsten Chesnuts amerikanske arbejdsplads - efter faderens opfattelse bevis for, at der ikke var tale om en ferie. I de to erklæringer, som var afgivet over for faderens amerikanske advokat, tilkendegav de to medarbejdere, at Kirsten Chesnut var udeblevet fra sit arbejde uden forudgående anmodning om ferie eller fravær i øvrigt.

Også spørgsmålet, om rejsen til Danmark var en ferierejse, er således indgået i fogedrettens behandling af sagen.

Begge de nævnte spørgsmål er endvidere indgået i Vestre Landsrets behandling af sagen, der som nævnt førte til, at fogedrettens afgørelse blev stadfæstet.

5. Behovet for tolkning

Der har været rejst kritik af, at fogedrettens behandling af sagen foregik delvist på engelsk.

Det kan hertil oplyses, at bl.a. de amerikanske retsdokumenter, som

var dateret henholdsvis den 1. juli 1997, den 18. november 1997 og den 16. juni 1998 forelå i oversat stand ved retsmødet den 7. juli 1998.

Det kan endvidere oplyses, at det af retsbogen fremgår, at Kirsten Chesnuts advokat erklærede sig indforstået med, at der ikke blev tilkaldt tolk i forbindelse med, at Christians far afgav forklaring på engelsk, ligesom hun ikke havde bemærkninger til fogedens oversættelse af faderens forklaring, der straks blev dikteret til retsbogen.

6. Hemmeligholdelse

Kirsten Chesnut har også kritiseret, at hun ikke blev orienteret om, at der var indledt en Haagerkonventionssag, at der blev iværksat udkørende fogedforretning uden forudgående meddelelse til Kirsten Chesnut, og at fogeden ikke ville give Kirsten Chesnut tilsagn om, at hun ikke risikerede anholdelse, hvis hun mødte op i fogedretten den 7. juli 1998 (frit lejde).

Fogedretten beskikkede den 19. juni 1998 en advokat for Kirsten Chesnut. Fogedretten orienterede advokaten om, at retten havde besluttet at foretage en udkørende fogedforretning uden forudgående meddelelse, og at det var en forudsætning, at den beskikkede advokat ikke kontaktede Kirsten Chesnut før fogedforretningen. Om baggrunden herfor henviste fogedretten til, at der var mistanke om, at Kirsten Chesnut ville gå "under jorden" med barnet, og til at Christians far havde fremsat begæring om, at barnet skulle anbringes på et neutralt sted under sagens behandling.

De udkørende fogedforretninger blev foretaget den 24. juni 1998. Af retsbogen fremgår, at fogedretten havde vurderet, at øjemedet ville forspildes, såfremt der blev rettet forudgående henvendelse til Kirsten Chesnut. Det anførtes i retsbogen endvidere, at der ved fogedrettens vurdering var taget hensyn til oplysningerne om, at Kirsten Chesnut muligvis skjulte sig med Christian, og at dette blev understøttet af de to erklæringer fra Kirsten Chesnuts kollegaer. Fogedretten anførte endvidere, at den havde afvejet faderens interesse i, at fogedforretningen blev gennemført på denne måde over for hensynet til Kirsten Chesnut og hendes nærtstående.

Under fogedforretningen lykkedes det ikke at komme i kontakt med Kirsten Chesnut.

Den følgende dag blev fogedretten telefonisk kontaktet af advokat Bertha Lund, der oplyste, at hun repræsenterede Kirsten Chesnut, og at hun ønskede at blive beskikket. Advokaten oplyste videre, at Kirsten Chesnut havde ventet på en indkaldelse til fogedretten, men at Kirsten Chesnut i lyset af de udkørende forretninger ikke var indstillet på at møde op, da hun var bange for at blive anholdt. Advokat Bertha Lund begærede en skriftlig tilkendegivelse fra fogedretten om, at Kirsten Chesnut ikke ville blive anholdt, hvis hun mødte op.

I retsbogen af 26. juni 1998 er anført følgende:

"Efter telefonsamtalen med advokat Bertha Lund overvejede fogedretten udformningen af omtalte tilkendegivelse og nåede frem til, at det ikke er muligt at forudse hændelsesforløbet på et møde i fogedretten, hvorfor det heller ikke er muligt at udstede en garanti for, at Kirsten Chesnut ikke vil blive anholdt. Fogedretten henviser Bertha Lund til at vejlede sin klient om hvilke situationer, fogedretten har hjemmel til anholdelse."

Som anført var Kirsten Chesnut ikke til stede under retsmødet i fogedretten den 7. juli 1998. Hendes advokat oplyste, at hun befandt sig i nærheden og kunne kontaktes på mobiltelefon, og at hun ville komme til stede, hvis retten udstedte garanti for, at hun ikke ville blive anholdt. Fogedretten gentog det, som fremgik af retsbogen af 26. juni 1998, og Christians far ville ikke udstede garanti for, at anholdelse ikke ville blive begæret.

Som anført ovenfor, gik Kirsten Chesnut rent faktisk under jorden med Christian efter at have tabt sagen om tilbagegivelse af drengen.

7. Civilretsdirektoratets rolle

Kirsten Chesnut har anklaget Civilretsdirektoratet for løbende at have instrueret og styret fogedrettens behandling af børnebortførelsessagen.

Civilretsdirektoratet kan ikke genkende denne beskrivelse.

Som nævnt ovenfor var Civilretsdirektoratet i løbende kontakt med fogedretten og den amerikanske centralmyndighed i slutningen af juni 1998. Dette er sket som et led i Civilretsdirektoratets varetagelse af opgaven som dansk centralmyndighed i henhold til børnebortførelseslovens § 3. Det betyder naturligvis ikke, at Civilretsdirektoratet har instrueret Fogedretten i Aalborg. Fogedrettens afgørelse i sagen er truffet på baggrund af de oplysninger, som var fremkommet fra sagens parter, jf. ovenfor pkt. 4.

Dertil kommer, at fogedrettens afgørelse efterfølgende er blevet stadfæstet af Vestre Landsret.

Det bemærkes i den sammenhæng, at Kirsten Chesnut tidligere har klaget til Folketingets Ombudsmand over Civilretsdirektoratets behandling af sagen. Ombudsmanden fandt dog ikke grundlag for at indlede en undersøgelse af sagen. Kirsten Chesnut har endvidere anført, at Civilretsdirektoratet uberettiget har hemmeligholdt dokumenter fra hende. Hun har også i den forbindelse klaget til Ombudsmanden over direktoratet og Justitsministeriets departements afgørelser om aktindsigt. Ombudsmanden fandt ikke grundlag for at udtale kritik af disse afgørelser.

Som nævnt under pkt. 2 ovenfor begærede Kirsten Chesnut i april 1999 fogedrettens og Vestre Landsrets afgørelser om tilbagegivelse af Christian genoptaget. I genoptagelsessagen gjorde Kirsten Chesnut bl.a. gældende, at der under fogedsagen var foretaget en række

sagsbehandlingsfejl. Der henvises herom bl.a. til Civilretsdirektoratets kontakt til fogedretten i Aalborg, og til at dette var udtryk for, at princippet om adskillelsen af den udøvende og den dømmende magt var blevet tilsidesat under fogedrettens behandling af sagen. Hverken fogedretten eller Vestre Landsret fandt grundlag for at genoptage sagen.

8.Kort om Haagerkonventionen fra 1980 om internationale børnebortførelser

Det er reglerne i Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af børnebortførelser og i den danske børnebortførelseslov, som har været grundlaget for Civilretsdirektoratets og domstolenes håndtering af Chesnut-sagen. Konventionen er gennemført i dansk ret ved lov nr. 793 af 27. november 1990 om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser (Internationale børnebortførelser).

Efter Haagerkonventionen, som både Danmark og USA har tiltrådt, påhviler der konventionslandene en gensidig forpligtelse til efter anmodning umiddelbart at tilbagegive børn, som ulovligt er bortført til eller tilbageholdes i et andet konventionsland. Herved sikres det, at der kan ske en genoprettelse af den faktiske tilstand, således at en eventuel tvist mellem forældre om deres fælles børn (barn) kan finde sin endelige afgørelse i børnenes (barnets) hjemland.

Spørgsmålet om, hvorvidt en bortførelse eller tilbageholdelse er ulovlig efter Haagerkonventionen, afgøres alene efter lovgivningen i det land, hvor barnet boede, da bortførelsen eller tilbageholdelsen fandt sted. Står det klart, at der efter reglerne i det pågældende land foreligger en ulovlig børnebortførelse, har det land, hvor barnet befinder sig, som udgangspunkt pligt til at tilbagegive barnet.

Ifølge konventionens artikel 15 kan domstolene, inden der træffes afgørelse om tilbagegivelse, normalt anmode om, at ansøgeren fremskaffer en afgørelse eller anden erklæring fra de kompetente myndigheder i bopælslandet, om, at bortførelsen eller tilbageholdelsen var ulovlig.

Haagerkonventionen giver dog mulighed for i visse tilfælde at nægte at tilbagegive et barn bl.a., hvis der er en alvorlig risiko for, at tilbagegivelsen vil være til skade for barnets sjælelige eller legemlige sundhed eller på anden måde sætte det i en situation, som det ikke bør tåle, eller hvis barnet selv modsætter sig tilbagegivelsen, og barnet har nået en sådan alder og modenhed, at der bør tages hensyn til dets mening.

Afgørelsen om tilbagegivelse af et barn efter Haagerkonventionen træffes i Danmark af domstolene (fogedretten), jf. herved børnebortførelseslovens § 12.

For at sikre samarbejdet mellem de kontraherende lande skal hvert land udpege en centralmyndighed, hvis opgave bl.a. er at modtage og formidle henvendelser vedrørende tilbagegivelse af børn i henhold til konventionen. I Danmark er Civilretsdirektoratet udpeget som

centralmyndighed.

I tilknytning hertil kan det oplyses, at Centralmyndighedens opgaver er nærmere reguleret i Haagerkonventionen, herunder særlig artikel 6-11. En nærmere beskrivelse af disse opgaver findes også i forarbejderne til børnebortførelsesloven, hvoraf bl.a. fremgår følgende:

" ..skal oprettes centralmyndigheder, som skal sørge for, at konventionsforpligtelserne overholdes, og at bortførte børn tilbagegives. Deres rolle er koordinerende, idet myndighederne skal modtage og formidle henvendelser vedrørende krav om anerkendelse, tvangsfuldbyrdelse og udlevering af børn i henhold til konventionerne. Centralmyndighederne kan bistå en ansøger, der ønsker en afgørelse anerkendt eller fuldbyrdet eller et barn udleveret, med henvendelser til de nationale kompetente myndigheder, med oplysninger om sagens forløb, og med at formidle kontakt til andre centralmyndigheder. ..."